

Lectio Divina segédanyag

Nagyböjt 4. vasárnapja

B é v

Jn 3,14-21

Szentmise evangéliumi szakaszaihoz

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geiszelhardt Sára, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna, Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura, Roszkopf Rita

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,

Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Frank Áron, Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettetek:

Görföl Tibor – patrisztikus vonal áttekintése

Kocsis Imre – biblikus vonal áttekintése

Nagy Éva Anna – nyelvi helyesség áttekintése

Nyúl Viktor –teljes tartalom áttekintése

+ EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

14Amint Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy fogják fölemelni az Emberfiát is, 15hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. 16Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. 17Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak. 18Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, aki azonban nem hisz, már ítéletet vont magára, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiában. 19Ez az ítélet: a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak. 20Mert mindenki, aki gonoszat tesz, gyűlöli a világosságot, s nem megy a világosságra, nehogy kiderüljenek a tettei. 21Aki ellenben az igazsághoz szabja tetteit, a világosságra megy, hadd derüljön fény a tetteire, amelyeket az Istenben vitt végbe.”

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata

Szent István Társulati Biblia

Jeromos fordítás

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹⁴Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis,

¹⁴Amint Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy fogják fölemelni az Emberfiát is,

¹⁴Ahogy Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy kell majd az Emberfiának is fölemeltetnie,

¹⁴Amint Mózes felállította a kígyót a pusztában, úgy fogják fölmagasztalni az Emberfiát is,

¹⁴És a miképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, akképen kell az ember Fiának felemeltetnie.

¹⁴Ahogy Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie,

¹⁵ut omnis, qui credit, in ipso habeat vitam aeternam ”.

¹⁵hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.

¹⁵hogy mindannak, aki hisz, örök élete legyen őbenne.«

¹⁵hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen.

¹⁵Hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

¹⁵hogy aki hisz, annak örök élete legyen általa.

¹⁶Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam.

¹⁶Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.

¹⁶Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

¹⁶Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen.

¹⁶Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

¹⁶Isten ugyanis úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

¹⁷Non enim misit Deus Filium in mundum, ut iudicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.

¹⁷Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak.

¹⁷Mert nem azért küldte Isten a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ.

¹⁷Isten nem azért küldte Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön általa a világ.

¹⁷Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa.

¹⁷Isten ugyanis nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy megítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa.

¹⁸Qui credit in eum, non iudicatur; qui autem non credit, iam iudicatus est, quia non credidit in nomen Unigeniti Filii Dei.

¹⁸Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, aki azonban nem hisz, már ítéletet vont magára, mert nem hitt az Isten egyszülött Fiában.

¹⁸Aki hisz benne, az nem esik ítélet alá, de aki nem hisz, az már ítélet alá esett, mert nem hitt az Isten egyszülött Fia nevében.

¹⁸Aki hisz benne, azt nem ítéli el, de aki nem hisz, azt már elítélte, mert nem hitt Isten egyszülött Fiában.

¹⁸A ki hiszen ő benne, el nem kárhozik; a ki pedig nem hisz, immár elkárhozott, mivelhogy nem hitt az Isten egyszülött Fiának nevében.

¹⁸Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, az máris ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében.

¹⁹Hoc est autem iudicium: Lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras quam lucem; erant enim eorum mala opera.

¹⁹Ez az ítélet: a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak.

¹⁹Az ítélet pedig ez: a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mivel cselekedeteik gonoszak voltak.

¹⁹Az ítélet ez: „A világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert gonoszak voltak tetteik.

¹⁹Ez pedig a kárhoztatás, hogy a világosság e világra jött, és az emberek inkább szerették a sötétséget, mint a világosságot; mert az ő cselekedeteik gonoszak valának.

¹⁹Az ítélet pedig ez: a világosság eljött a világba, és az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert a tetteik gonoszak voltak.

²⁰Omnis enim, qui mala agit, odit lucem et non venit ad lucem, ut non arguantur opera eius;

²⁰Mert mindenki, aki gonoszat tesz, gyűlöli a világosságot, s nem megy a világosságra, nehogy kiderüljenek a tettei.

²⁰Mert mindaz, aki gonoszat tesz, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy el ne marasztalják a cselekedeteit;

1.1.4. Kontextuális – kánoni párhuzamok

is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!”

Mt 8,4 “Ekkor Jézus ezt mondta neki: „Vigyázz, ne mondd el senkinek, hanem menj, mutasd meg magad a papnak, és ajánld fel a Mózes rendelte áldozatot bizonyságul!”

Mt 21,37 “Végül a fiát küldte el hozzájuk, mert azt gondolta: A fiamat csak megbecsülik.”

Mk 2,17 “Jézus meghallotta és így válaszolt: „Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek. Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket.”

Mk 16,16 “Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik.”

Lk 19,10 “Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.”

1. Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Ter 22,16 “és mondta: „Magamra esküszöm – ez az Úr szava –, hogy mivel ezt tetted és egyetlen fiadat sem tagadtad meg tőlem, gazdagon megáldalak.”

Szám 21,8-9 “S az Úr így válaszolt Mózesnek: „Csinálj egy tüzes kígyót, s erősítsd egy póznára. Akit marás ért és rátekint, életben marad!” Mózes tehát csinált egy rézkígyót és egy póznára tette. Akit megmartak a kígyók, de föltekintett a rézkígyóra, az életben maradt.”

Tób 4,6 “Mert ha az igaz úton jársz, minden vállalkozásod sikerrel jár, mint a többieknek is, akik az igazságot szolgálják.”

Jób 24,13-17 “Mások is ellene vannak a világosságnak, azok, akik nem ismerik az útjait, és nem maradnak meg az ösvényein. Fölkel a gyilkos a sötét éjszakában, s megöli a szegényt és a nyomorultat. Tolvaj ólálkodik éjszaka idején, 14betör a házakba, amikor sötét van. Az alkonyatot lesi a házasságtörő. „Nem lát meg senki sem” – gondolja magában, s eltakarja arcát, fátyolt borít rá. Mikor nappal van, akkor bezárkóznak, nem akarnak tudni a világosságról.”

Bölcs 16,5-7 “Amikor vad állatok bösz dühe tört rájuk, és veszélyben voltak, hogy a tekergő kígyók marásától elpusztulnak, haragod akkor sem tartott mindvégig. Csak intés céljából, rövid időre ijesztetted meg őket, mert jelt kaptak a szabadulásra, amely törvényed parancsaira emlékeztette őket. És aki odafordult, megmenekült, nem azáltal, amit látott, hanem általad, mindeneknek megmentője által.”

Iz 52,13 “Nézzétek, szolgám diadalmaskodik, fonséges lesz és felmagasztalják, és nagy dicsőségre emelkedik.”

ApCsel 4,12 “Nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnénk.”

ApCsel 17,31 “Mert kiválasztott egy napot, s ezen igazságos ítéletet ül a világ fölött egy arra rendelt férfi által, aki mellett mindenki előtt tanúbizonyságot tett azzal, hogy feltámasztotta a halálból.”

Róm 5,8 “Isten azonban azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.”

Róm 8,32 “Aki saját Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta, hogyné ajándékozna nekünk vele együtt mindent?”

2Kor 5,19 “Isten ugyanis Krisztusban kiengesztelődött a világgal, nem tartja számon vétkeinket, sőt ránk bízta a kiengesztelődés ígését.”

Gal 4,4 “De amikor elérkezett az idők teljessége, az Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született, és ő alávetette magát a törvénynek”

Ef 5,13 “Mindarra, amit elítéltek, fény derül”

Kol 1,21 “Nektek is, akik azelőtt idegenek és ellenséges érzületűek voltatok gonosz tetteitek következtében”

Zsid 11,17 “Ábrahám hittal áldozta fel Izsákot, amikor az Isten próbára tette. Készen volt rá, hogy feláldozza egyszülöttét, ő, aki ígérteképpen kapta”

1Jn 1,6-7 “Ha azt állítjuk, hogy közösségben vagyunk vele, és sötétségben járunk, akkor hazudunk, és nem az igazságot tesszük. De ha világosságban járunk, ahogy ő is világosságban van, akkor közösségben vagyunk egymással, és Fiának, Jézusnak a vére minden bűnt lemos rólunk.”

1Jn 4,9-10 “Isten szeretete abban nyilvánul meg bennünk, hogy Isten elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy általa éljünk. A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül.”

2. Meditáció – elmélkedés

2.1.Patrisztikus vonal

2.1.1. Atyák Bibliája

A helyszín a pusztaság. Itt szomjazott a nép, mígnem Mózes vizet fakasztott a sziklából, és ihattak az emberek, ekkor ismét felüdültek. Majd elfordultak Istentől és újra Egyiptomba vágyakoztak. Ekkor küldte az Úr a kígyókat, de itt is volt egy szikla, ez volt a rézkígyó, amely mentsvárat jelentett. A Nagyböjt idején tartsunk igaz

bűnbánatot. Járuljunk szentgyónáshoz, hogy mi is felüdülést nyerhessünk. Bűneinket letéve, felüdülve folytassuk vándorlásunkat Isten országa felé.

Érdekes tényre lehetünk figyelmesek ebben az evangéliumi szakaszban. Így szól az Úr Jézus: *“Abogyan Mózes fölemelte a kígyót a pusztában, úgy kell majd az Emberfiának is fölemeltetnie, hogy mindannak, aki hisz, örök élete legyen őbenne”* Az Úristen nem pusztította el a kígyókat a pusztában, amelyek ellepték a tábort, hanem rézkígyót állítatott és aki arra felnézett, meggyógyult. A kígyók jelképezik az ember kísértéséit, rendetlen vágyait, gonoszságát, amelyek mindig körülötte ólálkodnak. Ha feltekintünk az Emberfiára a kereszten, akkor meggyógyulunk. Elegendő a szemlélődés? Nem. Hittel kell szemlélődni. Itt véget ért feladatunk? Nem. Tettekre is kell váltani azt a hitet, amellyel Krisztust szemléltük. Ha ilyen lelkülettel tekintünk a keresztre, akkor nem csupán szemléljük azt, hanem megszabadulunk ezektől a kísértésektől és odaszegezzük gonoszságainkat, így pedig tiszta lélekkel tudunk jót cselekedni. Hasonlóképpen, hiába nézett valaki rézkígyóra és gyógyult meg a marásból. Ha újra hitetlen lett, és rosszat cselekedett, akkor ismét kígyómarás áldozata lett.

Vö.: Nisszai Szent Gergely, *Vita Moysis*, nn. 269 – 277 (Gregorio di Nissa, *Vita Moysis*, nn. 269-277)

2.2.Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

Izrael számkivetése a Passió jövendölése

710. A Törvény feledése és a Szövetség iránti hűtlenség halálhoz vezet: a számkivetés látszólag az ígéretek megsemmisülése, valójában pedig az üdvözítő Isten titokzatos hűsége és a megígért megújítás kezdete, de a Lélek szerint. Isten népének végig kellett szenvednie ezt a tisztulást (vö. Lk 24,26); a számkivetésen Isten tervében már rajta van a kereszt árnyéka, és a szegények maradéka, mely visszatér, az Egyház világosan fölismerhető előképei közé tartozik.

Krisztus az Üdvözítő

457. Az Ige testté lett, hogy minket Istennel kiengesztelve üdvözítsen: „Isten szeretett minket és elküldte Fiát engesztelésül a bűneinkért” (1Jn 4,10). „Az Atya elküldte a Fiút a világ Üdvözítőjéül” (4,14). „Ő azért jelent meg, hogy elvegye a bűnöket” (3,5):

„Orvosra volt szüksége természetünknek, mely betegségben sínylődött. Fölemelőre szorult az ember, aki elesett. Elevenítőre szorult az, aki kiesett az életből. A jóhoz visszavezetőre szorult az, aki elveszítette a jóban való részesedést. A világosság jelenlétére szorult az, akit sötétségbe zártak. Megváltót keresett a fogoly, támaszt a megbilincsel, szabadítót az, akit a rabszolgaság igája görnyesztett. Vajon értéktelen és jelentéktelen dolgok-e ezek, melyek arra indították Istent, hogy leszálljon emberi természetünk meglátogatására, amikor az emberiség oly nyomorúságos és szerencsétlen állapotban volt? (Nisszai Szent Gergely: Oratio catechetica 15, 3: TD 7, 78 /PG 45, 48/)

458. Az Ige testté lett, hogy így mi megismerjük Isten szeretetét: „Az Isten szeretete abban nyilvánult meg bennünk, hogy Isten elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy általa éljünk” (1Jn 4,9). „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

Krisztus az örök élet Ura

679. Krisztus az örök élet Ura. Az emberek cselekedetei és szíve fölötti végső ítélet teljes joga őt illeti mint a világ Megváltóját. E jogot keresztje által „szerezte meg”. Az Atya is „minden ítéletet átadott a Fiúnak” (Jn 5,22). A Fiú azonban nem azért jött, hogy ítéljen, hanem hogy üdvözítsen (vö. Jn 3,17), s hogy ajándékozza az életet, mely őbenne van (vö. Jn 5,26). A kegyelem visszautasítása által ebben az életben mindenki már elítéli önmagát (vö. Jn 3,18; 12,48), cselekedetei szerint kapja meg jutalmát (vö. 1Kor 3,12-15) és örökre elkárhoztathatja magát a szeretet Lelkének visszautasításával (vö. Mt 12,32; Zsid 6,46; 10,26-31).

2.2.2. Pápai gondolatok

körülményei között éljük meg.¹ Ápolniuk kell magukban a vágyat, hogy az Eucharisztia egyre mélyebben ivódjék bele mindennapi életükbe, és tegye őket felismerhető tanúkká munkahelyükön és az egész társadalomban.² Különös bátorítással fordulok a családokhoz, hogy merítsenek indításokat és erőt ebből a Szentségből. A férfi és a nő szeretete, az élet elfogadása, a nevelés azok a kiváltságos helyek, melyeken az Eucharisztia meg tudja mutatni, hogy át tudja

¹ vö. II. János Pál pápa: Christifideles laici szinódus utáni apostoli buzdítás (1988. XII. 30.), 14. 16: AAS 81 (1989), 409-413; 416-418.

² vö. Propositio 39

formálni és beteljesedésre tudja vinni a lét értelmét.³ A lelkipásztorok soha ne hagyjanak fel azzal, hogy támogassák, neveljék és bátorítsák a világi híveket, hogy teljesen életszentségre szóló hivatásuk szerint éljenek ebben a világban, melyet Isten annyira szeretett, hogy a Fiát adta oda, hogy üdvözljön a világ (vö. Jn 3,16).

vö. Jn 3,16-17

Az Eucharisztia és a misszió

84. A pápai székfoglalási szentmise homíliájában mondtam: „Számunkra nincs szebb annál, mint ha elér és megragad minket az evangélium és Krisztus. Mert számunkra nincs szebb annál, mint megismerni Őt és közölni másokkal a vele való barátságot.”⁴ Ez az állítás hangsúlyosabb jelentést kap, ha az eucharisztikus misztériumra gondolunk. A szeretetet ugyanis, melyet a szentségben ünneplünk, nem tarthatjuk meg magunknak. E szeretet természete szerint igényli, hogy mindenkivel közöljük. Amire a világnak szüksége van, az Isten szeretete, a Krisztussal való találkozás és a belé vetett hit. Ezért az Eucharisztia nem csupán az Egyház életének, hanem a küldetésének is forrása és csúcspontja: „Egy igazán eucharisztikus Egyház missziós egyház”.⁵ Nekünk is meggyőződéssel kell elmondanunk a testvéreinknek: „Amit láttunk és hallottunk, azt hirdetjük nektek is, hogy ti is közösségben legyetek velünk!” (1Jn 1,3.) Valóban, nincs szebb, mint találkozni Krisztussal és közölni Őt mindenkivel. Egyébként az Eucharisziának az alapítása maga elővételezi azt, ami Jézus küldetésének a szíve: az Atya őt a világ megváltására küldte (vö. Jn 3,16-17; Róm 8,32). Az utolsó vacsorán Jézus rábízta tanítványaira azt a szentséget, mely aktualizálja önfeláldozását engedelmesen az Atya iránt, mindannyiunk üdvösségéért. Nem járulhatunk az eucharisztikus asztalhoz anélkül, hogy engedjük magunkat bevonni a misszióba, mely Isten szívéből kiindulva el akar érni minden embert. Ezért a keresztény lét eucharisztikus formájának alkotórésze a missziós törekvés.

XVI. Benedek pápa: Verbum domini

XVI. Benedek pápa Szinódus utáni apostoli buzdítása Isten szaváról az egyház életében és küldetésében a püspököknek, a klérusnak, az Istennek szentelt személyeknek és a laikus hívőknek

Jn 3,16

A Hagymány és a Szentírás

17. Megerősítve a Szentlélek és az Isten Szava közötti szoros köteléket, ahhoz is letettük az alapokat, hogy megértsük az élő Hagymány és a Szentírás döntő jelentőségét és értelmét az Egyházban. Mivel ugyanis Isten „úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda” (Jn 3,16), az időben kimondott Isteni Szó véglegesen az Egyháznak adatott és rá lett bízva, úgy, hogy az üdvösség hirdetése hatékonyan jusson el minden idő és minden hely emberéhez. Amint a Dei Verbum konstitúció emlékeztet rá, maga Jézus Krisztus „parancsot adott az apostoloknak, hogy az evangéliumot - melyet a próféták előre hirdettek, ő maga pedig beteljesített és a saját szájával hirdetett - mint az üdvös igazság és erkölcsi tanítás forrását mindenkinek hirdessék, közölvén velük az isteni ajándékokat. Ezt a parancsot hűségesen teljesítették azok az apostolok is, akik szóbeli prédikációban, példával és intézmények létrehozásával átadták, amit Krisztustól szóban, magatartásban és cselekedetekben kaptak, illetve a Szentlélek ihletéséből megtanultak; és azok

³ vö. Ua.

⁴ AAS 97 (2005), 711

⁵ Propositio 42

az apostolok vagy apostoltanítványok is, akik ugyanennek a Szentléleknek a sugalmazására az üdvösség üzenetét írásba foglalták.”⁶

Továbbá a zsinat emlékeztet arra, hogy ez az apostoli eredetű Hagyomány mennyire élő és dinamikus valóság: e Hagyomány „az Egyházban a Szentlélek segítségével bontakozik ki”, de nem abban az értelemben, hogy a maga örök igazsága változnék. Sokkal inkább „egyre teljesebb lesz az áthagyományozott dolgok és szavak megértése” a szemlélődéssel és a tudományos kutatással, a mélyebb spirituális tapasztalatokból adódó megértéssel, „azok igehirdetése által, akik a püspöki utódlással együtt megkapták az igazság biztos karizmáját is”.⁷

Az élő Hagyomány lényeges feltétele annak, hogy az Egyház idővel gyarapodni tudjon az írásokban kinyilatkoztatott igazság megértésében; ugyanis „e hagyomány által ismeri meg az Egyház a szent könyvek teljes kánonját, benne érti meg mélyebben és hatékonyabban a Szentírást”.⁸ Végezetül az Egyház élő Hagyománya érteti meg velünk megfelelően a Szentírást mint Isten Szavát. Jóllehet Isten Igéje megelőzi és felülmúlja a Szentírást, mégis mivel Istentől sugalmazott, „páratlan módon” tartalmazza az Isteni Szót (vö. 2Tim 3,16).⁹

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangélium* (Jn 3, 14-21) legfontosabb mondata minden bizonnyal a következő: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Megjelenik továbbá a sötétség-világosság ellentétpár is. A *kezdő könyörgésben* halljuk: „Istenünk, te szent Fiad által csodálatos módon magadhoz békítetted az emberiséget”, kapcsolódva az idézett evangéliumi gondolathoz.

Az *olvasmányban* (2 Krón 36, 14-16. 19-23) előbb Isten haragjáról, majd ezt követő irgalmasságáról számol be az ószövetségi szerző. Az Ószövetségben, bár gyakran a tragikus eseményeket Isten büntetéseként láttatják a szent szövegek, mindig Isten irgalmassága és újra meg újra megmentő szeretetébe vetett remény dominál. Ezt látjuk az evangéliumi szövegben is, továbbá *szentleckében* (Ef 2, 4–10) is. Ott ezt hallhatjuk: „A végtelenül irgalmas Isten azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy Krisztussal életre keltett minket is, bűneink miatt halottakat”.

Krisztus szeretetből fakadó áldozatának fényében még a *válaszos zsoltárban* (136, 1-2. 3. 4-5) idézett Jeruzsálem feletti siralmas panaszdal mondandója is megváltozik. A liturgia többi szövegének kontextusában azt a gondolatot erősítheti bennünk, miszerint Krisztus értünk való élete és halála kell, hogy álljon gondolkodásunk középpontjában, s erről soha nem szabad elfeledkeznünk.

Az *egyetemes könyörgésekben* visszaköszön a fény és a sötétség ellentétének motívuma. A papi bevezető így szól: „Kérjük, testvéreim, Isten kegyelmét, hogy felhagyjunk a sötétség cselekedeteivel, és mindenkor az igazság fényében járjunk! Az első könyörgés pedig: „Engedd, Urunk, hogy híveid jócselekedetekkel tanúsítsák, hogy ők a világosság fiai!”. A második: „Add,

⁶ II. Vatikáni Zsinat: Dei Verbum konst., 7

⁷ U.az 8

⁸ Uott.

⁹ vö. Propositio 3

hogy Szentatyánk, N. pápa és püspökeink tanítása a világosság útján vezesse Egyházadat!” A papi záró imádság pedig: „Mennyei Atyánk! Segíts minket kegyelmeddel, hogy a nagyböjti bűnbánatban teljesen megtisztuljunk, és a világosság fiai lehessünk!”.

Tovább folytatódik a fényszimbolika az *áldozás utáni könyörgésben*: „Istenünk, te megvilágosítasz minden embert, aki a világra születik. Kérünk, ragyogja be szívünket kegyelmed fénye”.

2.3.2. Liturgikus énekek

Vers 2

Engedd	em		F#				
<u>meg</u>		hog	mindig	itt	maradjak	<u>lábaid</u>	előtt,
	H						em
Hogy	<u>nézhesselek</u>	téged,	és	<u>nyerjek</u>	új		erőt.
em		F#					
<u>Meggyógyul</u>		a	lelkem,		megvált <u>ozik</u>		életem,
	H						em

Ha jelenlétedben ruhádat megérinthe

„És ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie, hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne. Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

(Jn3,14-16)

<https://www.youtube.com/watch?v=So0-e3bl8VY>

Mert Te, Uram

(ÁLDJAD ÉN LELKEM AZ URAT! VÁLOGATÁS A KATOLIKUS KARIZMATIKUS MEGÚJULÁS DALAIBÓL: 132.)

D em7
 l:Mert Te, Uram,
 A D hm
 fenséges vagy a földön, és
 em7

felmagasztaltattál

A D D4 D

minden Isten fölött!:

D

! :Imádunk Téged,

A

imádunk Téged,

em7 G A /A4 /A

Imádunk Té - ged, ó Urunk!:

„Az ítélet pedig azt jelenti, hogy a világosság eljött a világba, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert a cselekedeteik gonoszak. Mert aki rosszat cselekszik, gyűlöli a világosságot, és nem megy a világosságra, hogy le ne lepleződjének a cselekedetei. Aki pedig az igazságot cselekszi, a világosságra megy, hogy kitűnjék cselekedeteiről, hogy Isten szerint cselekedte azokat.”

(Jn3, 19-21)

<https://www.youtube.com/watch?v=u5i8WZBzF04>

Te vagy a fény

http://www.kottacsere.hu/?wpfb_dl=625

Jésus le Christ / Te vagg a jéruy.

hün em eut A D , hün

Jé-sus le Christ, lu-mière in-té-rieu-re, ne lais-se
Te vagg a jéruy a stl - nem-ben Jé-zus, add, hoy ne

A D em Fisz hün em eut A

pas mes té-nè-bres mè par-ler. Jé-sus le Christ, lu-mière in-té-
stl-las-son beunem a sö - ket. Te vagg a jéruy a stl - nem-ben

D , G em G hün Fisz hün hün

rieu-re, don-ne-moi d'ac-cueil-lir ton a-mour. Jé-sus le
Jé-zus Christus jögg, te be-jess u - ta-mon. Te vagg a

sok embertestvérünk bolyong a sötétségben. Oly sokan nem látják életük célját és értelmét. Jó lenne, ha az idei nagyböjti ünnepünkön minden keresztény rátalálna erre a világosságra. Ez a világosság az első karácsony óta már nem távoli és elérhetetlen számunkra, hanem itt van. Közöttünk van. Bennünk van. Kívánom, hogy otthonainkat, családjainkat és egész egyházmegyénket ragyogja be Ő, az igazi és soha ki nem alvó világosság.

Forrás: http://www.ujhajtas.net.ua/new/index.php?option=com_content&view=article&id=719:az-igazi-vilagossag-aki-minden-embert-megvilagosit-a-vilagba-joett-jn-19&catid=94:2014-10-szam-xix-evfolyam

Imádság, böjt és jótekonyság

Imádság, böjt és jótekonyság – az Istennel való kapcsolatunk három fő pillére. Jézus felteszi a kérdést: Kinek teszed? Magadnak, hogy jobban érezd magad? A látszatért, hogy majd elmondhasd, mennyit imádkoztál, böjtöltél és jótekonyskodtál, s így felnézzenek rád? Vagy valóban Istennel, a te Atyáddal akarsz találkozni? Ő értékeli erőfeszítéseidet, felé való közeledésedet. Nem éhbért akar adni, hanem gazdagon szeretne megjutalmazni. Mindent neked akar adni – ennek befogadására szolgál az egész böjti időszak.

Forrás: <http://veszpremiersekseg.hu/gyakorlati-szemponatok-a-napi-imadsaghoz/>

„Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak.” (Jn 3,17)

Felfegyverkezve az üdvösségre

Harry Ironside három év alatt kadétból kapitánnyá lépett elő az Üdvhadseregben, de állandóan gyötörte az a gondolat, hogy visszacsúszott, és elveszítheti az üdvösségét. Úgy gondolta, ahhoz, hogy megtartsa az üdvösséget, el kell jutnia egy olyan pontra, amikor már nem vétkezik. Szenzációs történeteket hallott emberektől, akik azt állították, hogy elérték a szentséget, és életük teljesen bűntől mentes volt. Ő is akarta ezt a szentséget.

Harry imádkozott a bűntelen életért, és törekedett rá, egyre keményebben dolgozva, megfosztva magát a legapróbb örömeiktől is, azzal a meggyőződéssel, hogy ezáltal jobban biztosíthatja helyét a Mennyben. Ám a szentség, amelyet keresett, elillant előle. A tökéletességre való törekvés elviselhetetlen terhe alatt Harry kimerülten roskadt le. Amikor kilépett az Üdvhadseregéből, és bejelentkezett egy szanatóriumba, 19 éves volt.

H. A. Ironside korán megértette a megtérés fontosságát. Ám teljes testi és lelki összeomlásra volt szüksége ahhoz, hogy felismerje: Jézus ment meg minket, és nem mi magunk. Csak miután felismerte ezt az alapvető igazságot, kezdődhetett el valódi szolgálata, ami végül 50 év erőteljes prédikálást, tanítást és a teljes Biblia anyagát lefedő 34 igemagyarázó könyv megírását jelentette. Írásai közé tartozik egy egyszerű megfogalmazása annak az igazságnak, amit majdnem élete árán fedezett fel. Jézus nemcsak szükséges, hanem elégséges is.

Jézus feltétel nélküli szeretetet nyújt. Olyan szeretetet, amit nem lehet megvásárolni vagy eladni, megnyerni vagy elveszíteni. Nem lehet kiérdemelni, sem rászolgálni. Egyedül Isten az üdvösségünk

forrása. „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez, nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék" (Ef 2,8-9).

Forrás: https://www.velunkazisten.hu/small_story/Felfegyverkezve_az_udvossegre

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers

„Az ítélet ez: A világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak.”

Wass Albert – Látható az Isten

Fűben, virágban, dalban, fában,
születésben és elmúlásban,
mosolyban, könnyben, porban, kincsben,
ahol sötét van, ahol fény ég,
nincs oly magasság, nincs oly mélység,
amiben Ő benne nincsen.

Arasznyi életünk alatt
nincs egy csalóka pillanat,
mikor ne lenne látható az Isten.

De jaj annak, ki meglátásra vak,
s szeme elé a fény korlátja nőtt.

Az csak olyankor látja őt,
mikor leszállni fél az álom:

Ítéletes, Zivataros,
villám-világos éjszakákon.

„Aki ellenben az igazsághoz szabja tetteit, a világosságra megy, hadd derüljön fény a tetteire, amelyeket az Istenben vitt végbe.” (Jn 3,21)

Ericz Ádám - Szívem temploma

Egy kietlen, téli puszta, amit magamban érzek,
de fény vagyok az alagút végén, érzem.
Az életek sorjában eltűnnek, majd a halál megosztja,
mert más a tudást másoktól a jólétért megfosztja.

A Földön az érzelem értelme a pénz lett,
ezért a szeretet hiánya a szívbe követ tett.
Másként érkeztem, miközben zuhantam, egy angyal a lelkemet ütötte,
hogya Én akarok lenni a fényesség, akkor lehetek a Fény küldötte.

Halálom után nővök csak legendává,
de soraim válnak majd idő és értékállóvá,
hisz elkésve már értékes belső kincses ládám.
Az emberiségnek a vakság lett a szemfénye,
ezért minden léleknek már halvány a reménye.

Az Én szívem szilánkossá vált,
hisz másokéban sziklát talált.
Magadba nézel, de Én beléd látok,
az életed a tiéd, ami áldás vagy átok,
a szavatok elszállt, hitem már nem számít rátok.

Takarodj ki a sötétből, ha elbírsz a fénnel,
vagy maradj magadnak, ha nem nézel szembe a ténnyel!
Szabadnak születtem, engem igazi szabadság várt,
de a sorsom lenyelte a kulcsot, miután börtönbe zárt.

Akkor is festmény vagyok a vásznon,
ha nincs gyűrű a nászon.
Akkor is fény vagyok a sötétben,
ha nincs igazság a földi létben.
Akkor is Nap leszek legmélyen,
ha nincsen fénye a reménynek.
Akkor is élek az életben,
ha nincsen éltető a léleknek.
És Én akkor is szabad leszek,
mert a láncokból is hidat teszek.

Szívem templomában az angyalok forró tüzet táplálnak,
mennyszágot teremtenek bennem, ezt tekintem áldásnak.
S Ki nem tudja megérinteni a bennem lévő áldomást,
kiesik belőlem, mint álmában az utolsó látomás.

Több milliárd világ villog legmélyen Énbennem,
és több milliárd csillag utazik végtelen énemben,
hisz tükre vagyok az Univerzumnak, legfénylőbb lényemben.

A jóság fáklyája kezemben, szemben a viharral,
virágot ültettem beléd, Te meg belém döftél karddal.

Békét hozok nektek, Ti meg nekem jöttök harccal,
az Égen vannak a csillagok, mégis mindenki lefelé arccal,
soha sem adom fel, ezért nem barátkozom a kudarcral.

Nem lehetek önmagam, mert a Földön a szerepet választják,
de nekem nem kell maszk, hisz fajtám az igazság falát támasztják.
Fájlalom szívem, mert megsebezték,
a seb idejét években nem is mérték.
Éhezették lelkem, pedig nem ismerték,
ami érték volt, az "értelemért" félretették.

A valóságot bármikor szájon csókolom,
mert elviselek mindent, ezért az életnek bókolok.
Beizzított vágynak a határból útra kelnek,
az érzelmekkel töltött percek lényegesen telnek.

Az életem egy váson, a lelkem meg a festménye,
vagy a Teremtő, és annak végtelen teremtménye.
A papíron az értelem, a tollam meg a szerzeménye,
Én vagyok az élet, minek a halál lesz a nyerevénye,
vagy csak egy halvány fényem, a jóság vakító reménye(?)

A való igazság, ahogy önmaga, az úgy jó,
de a csalódás a szememnek néha a szívemben túlnyom.
Sétálok egy életbiztos helyre, egy halálbiztos úton,
egy olyan világba elmémbe, ami túlon van a túlon.

Forrás: <https://www.poet.hu/vers/146916>

„Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak.” (Jn 3,17)

Fohász nagybőjtre

Az Úr legyen előtted,
hogy a jó utat mutassa neked.
Az Úr legyen melletted,
hogy téged karjába zárjon és megvédjen.

Az Úr legyen mögötted,
hogy megvédjen a Gonosz cselvetésétől.
Az Úr legyen alattad,
hogy felfogjon, ha leesel.
Az Úr legyen tebenned,
hogy megvigasztaljon, ha szomorú vagy.
Az Úr legyen körülötted,
hogy megvédjen, ha mások rád rontanak.
Az Úr legyen fölötted,
hogy megáldjon téged.
Így áldjon meg téged a jóságos Isten,
ma, holnap és minden időben.
Ámen.
(IV. század)

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

Élménypedagógiai feladat

„Az ítélet ez: A világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot, mert tetteik gonoszak voltak.” (Jn 3,19)

„Életutam idővonala”

A mai alkalommal önállóan fogunk dolgozni. Minden résztvevő kap egy A/4-es lapot és íróeszközöket.

1. lépés: húzni kell egy vízszintes vonalat a lap közepére. Ez lesz **életünk idővonala**, aminek a végére rajzoljunk is egy nyilat.
2. lépés: Gondoljuk végig életünket, majd jelöljük be a **legmeghatározóbb állomásait**. Először csak a **főbb intézményekre** (óvoda, iskola, szakmánk megszerzésének állomásai...) gondoljunk. Ezeket kék színnel jelöljük.
3. Ezt kövessék a **legmeghatározóbb személyek** zölddel (nevelőink, családtagjaink, barátaink, lelki vezetőink...) Pozitív és negatív hatásúak egyaránt lehetnek.
4. **Legfontosabb életeseményeinket** egy általunk választott színnel jelöljük (szerelem, fájdalom, gyász, öröm, megtérés, siker...)
5. A megjelölt főbb állomások **boldogságunkra** gyakorolt hatását piros **görbével** alakítsuk ki. Felfelé íveljen, ha boldogabbak lettünk az adott életesemény által, lefelé görbüljön, ha nehéz időszak köszöntött ránk.
6. Arannyal vagy egy általunk választott színnel jelöljük **Isten munkálkodását** az életünkben. Hány helyen és milyen módon tudjuk felfedezni az ő jelenlétét, vezetését? Mit mutat életünk iránytűje, merre tart életünk? Mire szeretne Isten rávezetni, és mit kell tennem a célba éréshez?

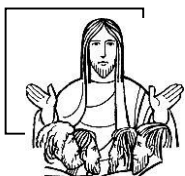
Adjunk 35-40 percet az elkészülésre. Tapasztalat, hogy nehezen indulnak meg a gondolatok, éppen ezért bátorítsuk a közösségünk tagjait. Vonuljanak félre és ne zavarják egymást az

elcsendesedésben. A vázlatpontok és a gondolkodási iránymutatások segítenek a megindulásban. Ha nem tudják befejezni és nincs már több időnk rá, otthon folytathatják és néhány évente meg is újíthatják ezt az életút rajzot annak érdekében, hogy felfedezhessék Isten munkálkodását és vezetését az életükben, és azt is, hogy jó irányba tartanak-e.

Ha időnk engedi, páros beszélgetésre is küldhetjük őket, ahol csak és kizárólag annyit osszanak meg életükből, amennyit jónak látnak. Az idő lejártakor hívjuk vissza a körbe a résztvevőket. Kérdezzük meg érzéseikről, benyomásaikról, felfedezéseikről őket, majd adjunk hálát a Mindenható Istennek az Ő csodálatos tetteiért!

Készítette: Csonka Laura

Templomi feladvány, „B” év, Nagyböjt 4. Vasárnapja

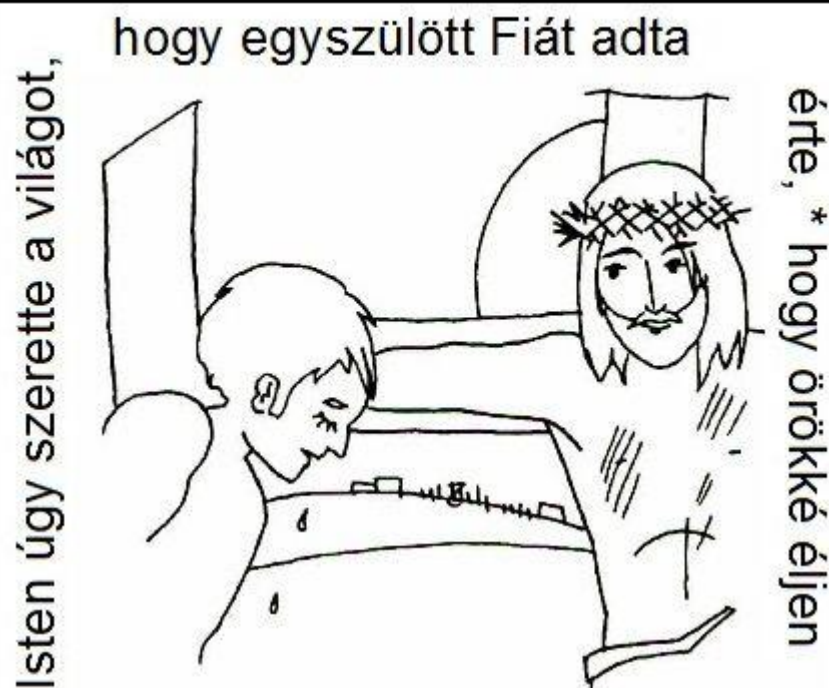
Jézus ezt üzenté számomra a vasárnapi evangéliumban:

Nagyböjt 4. vasárnapján:

.....

.....

Fejtsd meg a rejtvényt!

1	9	2	3	8	2
7	4	8	2	2	8
5	9	6	7		

1= m 2=n
 3=d 4=b
 5=h 6=v
 7=ő 8=e
 9=i

Az idézet befejező része a kockákban lesz olvasható. Írd be a megfelelő betűt a megadott számok szerint!

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények

Emanuel Max: Krisztus siratása (1858), szoborcsoport a prágai Károly-hídon
<http://maxpixel.freegreatpicture.com/Christ-Pax-Charles-Bridge-Jesus-Prague-Cross-1572422>

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

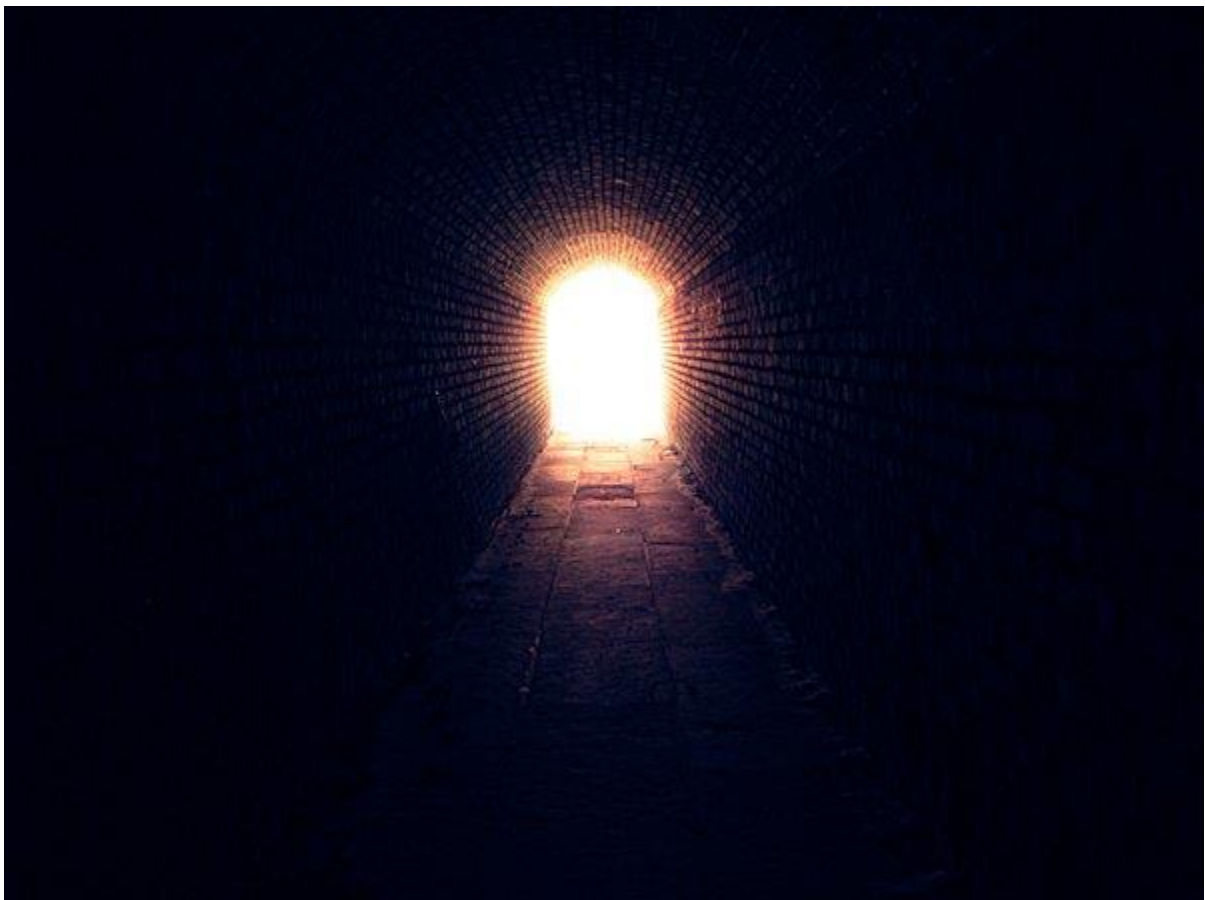
Tekintek -e úgy a szentgyónásra, mint gyógyító szentségre?

3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Istenünk, te szent Fiad által
csodálatos módon magadhoz békítetted az emberiséget.
Engedd, kérünk,
hogy keresztény néped készséges önátadással
és élő hittel készüljön a közelgő ünnepekre.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)

„SailinJohn”: Last Night (Múlt éjjel)

<http://www.rgbstock.com/photo/ml1gNuu/Last+Light>

5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások

Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...
Isten mindig lehetőséget ad a megtérésre.

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Ne szakadjak el Krisztus szemlélésétől.